"Kada neko od vas htjedne leći u postelju, neka dušek istrese unutrašnjom stranom haljina, jer ne zna šta je nakon njega tu došlo..."

Od Ebu Hurejre, r.a., prenosi se predaja od Poslanika, s.a.v.s., da je rekao: "Kada neko od vas htjedne leći u postelju, neka dušek istrese unutrašnjom stranom haljina, jer ne zna šta je nakon njega tu došlo. Zatim neka kaže: 'S Tvojim imenom, Gospodaru moj, spuštam se na stranu i s njim se podižem! Ako mi dušu uzmeš, budi joj milostiv, a ako je vratiš, čuvaj je kao što čuvaš Svoje dobre robove!'"
[Vjerodostojan] [Muttefekun alejh]

Spavanje je trenutak kada čovjek predaje svoju dušu Gospodaru, onda kada ne posjeduje snagu niti moć, tako da je ostavlja u ruci njenog Stvoritelja da je čuva, a onda da je vrati, a sve to uz potpunu predanost Uzvišenom Allahu. Učenjaci kazuju: "Mudrost zikra i dove pred spavanje i pri buđenju jest da završetak djela tog dana bude u pokornosti, i prvo djelo kojim počinje dan da bude u pokornosti." Vjerovjesnik, s.a.v.s., nas je uputio na lijepu praksu rekavši: "Kada neko od vas htjedne leći u postelju, neka istrese dušek..." Ovo se čini iz razloga što su Arapi ostavljali postelju ne dirajući je, pa postoji mogućnost da se neke životinje uvuku tu nakon što čovjek ode, ili da se zaprlja i zapraši i sl. Vjerovjesnik, s.a.v.s., zbog toga je naredio da se dušek istrese prije spavanja, a zatim je objasnio i čime će se očistiti i istresti rekavši: "...izarom..." tj. donjim dijelom haljina, a misli se na unutarnji kraj donje odjeće jer je to najlakše, te da se ne isprlja vanjski dio, koji se vidi, što je i logičnije, zbog otkrivanja tijela. Zatim je Vjerovjesnik, s.a.v.s., objasnio efektivni uzrok istresanja i čišćenja: "...jer ne zna šta je nakon njega tu došlo..." Ovo upućuje na činjenicu da šerijat pazi na čuvanje tijela, pošto tijela daju snagu vjeri. Ovako završava praktični sunnet objašnjenjem njegovog efektivnog uzroka. Zatim dolazi sunnet u riječima: "Zatim neka kaže: 'S Tvojim imenom, Gospodaru moj...'", odnosno s Allahovim veličanstvenim imenom spuštam ovo "ugašeno" tijelo na postelju. Ovo upućuje na činjenicu da je lijepo da čovjek konstantno zikri i spominje Gospodara, u svakom vremenu, a zatim kaže: "...spuštam se na stranu i s njim se podižem...", tj. doista ja ne spuštam niti dižem ovo tijelo, osim uz zikr. Zatim je rekao Allahov Poslanik, s.a.v.s.: "...ako mi dušu uzmeš, budi joj milostiv...", ovo je metafora za smrt. A riječi Vjerovjesnika, s.a.v.s.: "...a ako je vratiš...", ovo je metafora za život. Riječi Allahovog Vjerovjesnika, s.a.v.s.: "...čuvaj je kao što čuvaš Svoje dobre robove" znače: čuvaj moju dušu kao što čuvaš Svoje robove, a to je općenito čuvanje od griješenja, upropaštavanja i zla, kao što su riječi Vjerovjesnika, s.a.v.s.: "Čuvaj Allaha, i On će te čuvati." I ovo je općenito značenje, zbog toga je ovo ograničio riječima "dobrim robovima", s obzirom na to da se specifično čuvanje Gospodara postiže samo dobrotom i valjanošću. Oni koji prelaze granice i prave propuste nemaju udjela u ovoj posebnoj Allahovoj zaštiti, koju Uzvišeni daje Svojim štićenicima (evlijama), međutim nešto od one opće zaštite može ih obuhvatiti, ipak.

